

(Under åskmolnet.doc)
Evighetsljus på mörka moln (1900)

Under åskmolnet s 118-123

Innehållet

A Till avsnittets bakgrund hör att EG sin vana trogen ser negativt på lugna tider och medgång. Både det ena och det andra går hårt åt vårt inre. Hjärtats renhet försummas, våra ideal fördunklas. Vinstbegäret breder ut sig på bekostnad av kärleken till Herren. Fördolda djup av ondska blottas. Vi blir ett med världen.

I lugna tider, då vi tjäna våra intressen med framgång, äro vi icke nog angelägna om hjärtats renhet. Medgången gör oss tröga i anden, och lyckans dag fördunklar vårt livs höga ideal. Behovet att känna Herren är ofta mindre än vinstbegäret, och mången kristen bleve snart av denna världen, om han icke förlorade världen. Vad händer? Fastän vi tro oss vara helgade, uppenbaras fördolda djup av ondska i våra hjärtan. I stället för att gå framåt, som vi sjunga, blir det att underkasta sig domen över det spillogivna (Jos. 7) eller att gräva ned våra avgudar, innan vi gå till Betel. 1 Mos, 35. s120

Bibelanknytningen fantasifull. Välvillig tolkning av tillspillogivandet.

B Utgångspunkten i avsnittet "Under åskmolnet" är Guds helighet, hans dömande och genomträngande blick som bringar allt till underkastelse och sanning. Men snart glider EG in på sitt traditionella tema, lidandesproblematiken. I fortsättningen utför han detta tema utifrån de vanliga linjerna.

C I Jobs svar på Bildads tredje tal beskriver Job Guds handlande med bland annat dessa ord:

Då han (Gud) gjorde väg för åskans blix, då såg, då uppenbarade han henne, då framlade och prövade han henne (visheten) Job 28:26 f 118

Bibelanknytningen: Dessa ord om hur Gud prövade Visheten låter EG ingå i rubriken för avsnittet, samtidigt som han omvandlar betydelsen och låter provet gälla människan. "Den allvarligaste prövning, en människa har att genomgå är att ställas inför Gud, då han *uppenbarar, framlägger och prövar henne*." Sen exemplifierar han denna prövning, bl a genom att hänvisa till Kristus när denne såg på Petrus.

Då Herren såg på Petrus, gick han ut och grät bitterligen. Han krossar fienden med sina ögon han väcker lärjungen med sin blick". 118

Bibelanknytningen Gud och Kristus smälter i dessa sammanhang samman till ett.

D Genom Guds genomträngande blick avslöjas sanningen. Denna sanning lär vi enligt EG känna "i sorgens skola". 118 I och med att detta är sagt kommer EG över på sitt vanliga tema "lidandet" som Gud i sin kärlek låter människor drabbas av för att rädda dem för evigheten. Lidandet ser han genomgående som en Herrens tuktan.

E Herrens tuktan syftar ofta till att frigöra den kristne från världen och med det också från världens människor. Kännetecknet på världen och världens människor är att de lever i fåfänglighet. Allt som har med denna värld att göra är nämligen fåfänglighet.

Ofta gäller det nu att frigöra den kristne från världen och friköpa honom ifrån människor. Församlingen rör sig ännu ännu »under solen» (se Predikareboken!) och måste genomgå den mörka tåredal, som heter »*alltings fåfänglighet*», innan Jesus, själens brudgum, vinner hela hjärtat. 119

Bibelanknytningen: Detta avståndstagande från "världen" har otvivelaktigt biblisk förankning.

F Gud tar till alla till buds stående medel för att "krossa, rena och frigöra" oss. Dessa alla till buds stående medel är lidanden av allehanda slag. Till dessa hör även att Gud rannsakar vårt inre, våra uppsåt och tankar. Allt detta har sin grund i hans "glödande kärlek" till oss.

I sin glödande kärlek tager han alla till buds stående medel för att krossa, rena och frigöra våra hjärtan. I de prövningar, som drabba oss, skönja vi den genomborrade handen, som vill öppna våra hjärtan genom kärlekens vidrörande... Med sin vana hand blottar han oss genom ordets tveeggade svärd ända till leder och märg, rannsakande och dömande vårt hjärtas uppsåt och tankar. s 119 f

Bibelanknytningen: Här omformar EG bibelord så att det passar hans syfte

G EG förutsätter den kristnes nederlag. Det betyder att den kristne erfar att hon "är övermåttan syndig". Detta nederlag är samtidigt utgångspunkten för att få del av Guds fullhet.

Förtvivla ej, om havets botten kommer i dagen (Ps. 18) och synden blir övermåttan syndig. Han svarar, gömd i åskmolnet, då han *genom uttömmande bereder oss för sin fullhet*. Varest synden överflödade, där överflödade nåden ännu mer. Rom 5:20S 121

Bibelanknytningen: Här omformar EG bibelord så att det passar hans syfte. Bärande bibelord Rom 5:20

H Han bottnar i den lidandes övergivenhet. Anden försmäktar. Först därefter skapar Gud liv. S 122. Först "när det är ute med allt, både smått och stort, då är Herrens tid inne. S 123

Bibelanknytningen Väsentlig förankring i Mose sång 5 Mos 32:36

I Att Anden försmäktar är dock inte det enda EG har att säga om lidandets verkningar. Oftast betonar han att **lidandet är förutsättningen för att bli andligt mottaglig.**

Då själen väntar en uppfyllelse, tömmer han henne. Men jag stiger högre genom upptäckten av det jag saknar, än genom upptäckten av det jag äger. Vilken nåd uppenbaras ej däri, att han så bereder våra hjärtan att uppfånga varje droppe av hans nåd. S 122

Bibelanknytningen: EG:s egen utläggning

JEG:s lidandesbetraktelse är skarpsynt och vittnar både om iakttagelseförmåga och om självinsikt. EG har upptäckt att de personliga förluster som prövningen innebär för den troende inte är det enda. **I samband med förlusten eller tillkortakommandet avslöjas samtidigt den kristnes moraliska brister**, hennes världssinne och oomvändhet.

Genom förluster uppenbarar han vårt världssinne, genom förbiseende vår egenkärlek, genom onda rykten vår äresjuka, genom förödmjukelse vårt högmod, genom motgångar vårt egensinne, genom andras krav vår själviskhet, genom tuktan vår stolthet, genom lidande vår otålighet, genom prövningar vår otro o. s. v. Isebels hot avslöjade Elias svaghet, att han var en människa av samma natur som vi. s 120

Vi, som trodde oss vara befriade från allt, upptäcka nya former av själviskhet och ärelystnad, då ljungeldarna lysa utur molnet. S 121

Bibelanknytningen: Egen utläggning. Exemplet Elia/Isebel belysande

Pendangen till detta blottläggande av en kristens egocentriska inre är en kristen som genom Guds tuktan helgats. Om denne kan enligt EG sägas att han/hon blivit frälst t o m ifrån stoltheten över att vara frälst.

Ja Gud vare lov, en så genomgående och härlig frälsning, att du kan bli frälst till och med från stoltheten att vara härligt frälst. Sök denna frälsning vid korset! S 121

Bibelanknytningen: Egen utläggning

Bibelanvändningen allmänt

Gamla testamentet

1 Mos 3 citat
2 Mos 3
4 Mos 1
5 Mos 1
Josua 1
1 Kon 2
Job 7
Ps 3
Pred 2
Jes 3
Hes 2

Nya testamentet

Matt 1
Luk 2
Joh 3
Apg 1
Rom 1
Hebr 1
1 Petr 1
Upp 1

Bibelanvändningen kännetecknas av EG:s ständiga bibelassociationer. Detta betyder inte att bibelordet styr honom. De flesta av hans bibelhänvisningar står under EG:s befäl. Han styr in bibelord med många användningsområden på hans egen problematik och låter bibelorden tjäna hans egen andliga erfarenhet och trosövertygelse. Dock finns även här för bibeln grundläggande bibelord som tas tillvara i EG:s framställning. Huvudsakligen handlar dessa om Guds storhet, helighet och om hans rannsakande blick. Dessutom om mänsklig utblottning som förutsättning för barnaskap. Job viktig. Ingen gränslinje mellan Gamla testamentet och Nya. Gamla testamentets gudsbild ändras inte i Nya testamentet.

Bibelcitат och bibelhänvisningar i "Under åskmolnet" Gamla testamentet

1 Mos 32:25 s 121 f Och då denne såg, att han icke kunde öfvervinna honom, slog han honom på höftpannan; och Jakobs höftpanna vrickades under det han brottades med honom.

1 Mos 35:2 s 120 Och Jakob sade till sitt husfolk och till alla dem som voro med honom: Skaffen undan de främmande gudar, som äro ibland eder, och renen eder och byten om edra kläder.

1 Mos 37:28 s 122 Och när de Midjanitiska köpmännen drogo förbi, hämtade de Josef upp ur brunnen och sålde honom åt Ismeeliterna för tjugu silfversiklar. Och desse förde Josef till Egypten.

2 Mos 13, 14 s 120 Om trångmålen vid Röda havet

2 Mos 14:24 s 117 24 Men när morgonväkten var inne, blickade HERREN på egyptiernas här ur eldstoden och molnskyn och sände förvirring i egyptiernas här;

2 Mos 14:25 s 117 Och kom deras vagnshjul att gå tillbaka och försvårade deras framryckande, och Egyptierna sade: *Låtom oss fly undan Israel, ty Herren strider för dem emot Egyptierna!*

4 Mos 13:33 f Och de utspridde ondt rykte ibland Isrels barn om det land, i hvilket de hade kunskapat, och sade: Det land, hvilket vi hafva genom vandrat för att där kunskapa, är ett land, som äter upp sina egna inbyggare, och alla folk, vi där sågo, voro resliga människor. Där sågo vi och jättaren, Enaks barn af jätttestam, och vi voro i våra egna ögon såsom gräshoppor, och så voro vi ock i deras ögon.

5 Mos 32:36 s 123 När Herren tager sig an sitt folks sak och förbarmar sig öfver sina tjänare, när han ser, att all kraft är ute och att *det är slut på allt, både smått och stort.*

Jos 7:1 s 120 Och Israels barn förgrepo sig på det som var gifvet till spillo: ty Akan, son till Karmi, son till Sabdi, son till Serah, af Judas stam, tog något af det som var gifvet till spillo. Och Herrrens vrede upptändes emot Israels barn.

1 Kon 18:38 s 119 Och Herrrens eld föll ned och förtärde brännofret och veden och stenarne och jorden och uppslickade vattnet, som var i grafven.

1 Kon 19:10 s 120 Och han sade: Jag har nitälskat för Heren, härskarornas Gud, ty Israels barn hafva öfvergifvit ditt förbund och nedbrutit dina altaren och dräpt dina profeter med svärd; och jag är allena igenblifven och mitt lif hafva de sökt att taga.

1 Kon 19:12 s 120 Och efter jordskalfvet kom en eld. Men icke var Herren i elden. Och efter elden hördes ljudet af en sakta susning.

Job 27:5 s 122 *Till dess jag dör, låter jag ej min oskuld tagas ifrån mig.*

Job 28:26 f s 118 När han gjorde lag åt regnet och väg för åskans blix, då såg, då uppenbarade han henne, då framlade och pröfvade han henne.

Job 29:6 s 122 Då jag badade mina steg i mjölk, och klippan utgöt oljeströmmar invid mig.

Job 29:19 s 122 Min rot ligger öppen för vatten, och om natten faller dagg på mina löf.

Job 30:9 Nu har jag blifvit en visa för sådane och ett talämne för dem.

Job 42:5 f s 118 *Med örat har jag hört talas om dig; men nu har mitt öga sett dig. Därföre tager jag allt tillbaka och ångrar mig i stoft och aska.*

Job 42:6 s 121 Därföre tager jag allt tillbaka och ångrar mig i stoft och aska.

Ps 18:14 s 121 Och Herren dundrade i himmelen, den Högste lät höra sin röst; hagel föll, och eldsglöd for ned.

Ps 18:16 s 121 Vattnets bäddar *kommo i dagen*, och jordens grundvalar blottades, för din näpst, Herre, för din vredes stormvind.

Ps 77:4 s 122 Jag vill tänka på Gud och klaga; jag vill utgjuta mitt bekymmer, ty *min ande förmäktar*. Sela.

Pred 1:2 s 119 Fåfånglighet, fåfånglighet! Så sade Predikaren. Fåfångligheters fåfånglighet! Allt är fåfångligt.

Pred 2:11 s 119 Och jag betraktade alla mina verk, som mina händer hade gjort, och det arbete, jag hade nedlagt däruppå, och si, det var alltsammans fåfånglighet och jagande efter vind, och ingen vinst var *under solen*.

Jes 41:14 f Frukta icke, du Jakobs *mask*, I män af Israel! Jag hjälper dig, säger Herren, och den Helige i Israel är din förlossare. Si jag vill göra dig till en *tröskvagn*, nyhväst och skodd med eggjärn. Du skall tröska och förkrossa berg och göra höjderna lika agnar.

Jes 49:23 s 119 Och konungar skola vara dina barns vårdare och furstinnor deras ammor, de skola falla ned inför dig med ansiktet mot jorden och slicka dina fötters stoft. Och du skall förnimma, att jag är HERREN och att de som förbida mig icke komma på skam.

Jes 6:5 s 121 Och jag sade: *Ve mig! Jag är förlorad, emedan jag är en man med orena läppar*, och jag bor ibland ett folk med orena läppar; ty mina ögon hafva sett Konungen, Herren Zebaot.

Hes 37:5 s 122 5Så säger Herren, HERREN till dessa ben: Se, jag skall låta ande komma in i eder, så att I åter bliven levande.

Hes 37:7 s 122 Och jag profeterade, såsom mig hade blifvit befalldt, och ett buller hördes under det jag profeterade, och si, det vardt en rörelse, och benen närmade sig, hvarje ben till sitt ben.

Nya testamentet

Matt 24:13 s 119.....Men det som håller ut intill änden, han skall varda frälst.

Luk 5:8 ff s 121 Då Simon Petrus såg det, föll han till Jesu knän, sägande: Gå från mig Herre; ty jag är en syndig människa. Ty häpnad hade kommit öfver honom och öfver alla som voro med honom för det fiskafänges skull, som de hade fått; sammalunda ock öfver Jakob och Johannes Sebedei söner som voro Simons stallbröder. Och Jesus sade till Simon: *Frukta icke. Härefter skall du fånga människor*.

Luk 22:61 f s 118 Och Herren vände sig om och *såg på Petrus*. Ch då kom Petrus ihåg Herrens ord, huru han hade sagt till honom: *Förrän hanen har galit, skall du tre gånger förneka mig. Och Petrus gick ut och grät bitterligen*.

Joh 1:23 s 119 Och han sade: "Jag är en ropandes röst i öknen: gören Herrens väg rät!" såsom profeten Esaias har sagt.

Joh 3:30 s 121 Han måste tillväxa, men jag måste aftaga.

Joh 20:27 s 119 Därefter sade han till Tomas: Räck hit ditt finger och se mina händer, och räck hit din hand och stick henne i min sida, och blif icke otrogen, utan trogen.

Apg 7:26–29 s122 Och dagen därefter visade han sig för dem unde en tvist och uppmanade dem till fred sägande: I män I ären beröder hvarföre förorätten i hvarandra? Men den som förorättade sin nästa stötte honom bort, sägande: Hvem har satt dig till höfding och domare över oss? Icke vill du väl slå ihjäl mig, såsom du i går slog ihjäl Egyptiern? Men vid detta tal flydde Moses och bodde såsom främling i landen Madian, där han födde två söner.

Rom 5:20 s 121 Men lagen kom också in, på det att öfverträdelsen skulle öfverflöda; *men hvarest synden öfverflödade, där öfverflödade nåden ännu mer*.

Hebr 4:12 s 120 Ty Guds ord är lefvande och kraftigt och skarpare än någo tveeggat svärd och går igenom, till dess det åtskiljer själ och ande, *leder och märg och är en domare öfver hjärtats uppsåt och tankar*.

1 Petr 5:5 s 121 Sammalunda I yngre, varen de äldre undergifne, och alla hvarandra; hållen eder hårdt vid ödmjukheten; ty "Gud står emot de högfärdiga, men *de ödmjuka gifver han nåd*".

Upp 3:19 s 119 Alla dem jag älskar, dem tillrättavisar och agar jag; gör därför din flit och bättra dig.